

N:o 109.

Af herr **O. Emthén**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning angående de ecklesiastika boställsskogarnes ursprung och natur m. m.*

I motion n:o 31 väckte jag vid förra årets riksdag förslag derom, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att i grundlagsenlig ordning sådana förändringar måtte vidtagas i Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 26 januari 1894 angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket, att densamma måtte bringas i full öfverensstämmelse med löneregleringslagen af 1862 och särskildt med föreskrifterna i denna lags 9 § 1 och 2 mom.

Ehuru lagutskottet, som behandlade motionen, i likhet med mig ansåg berättigade erinringar kunna göras mot det sätt, hvarpå förordningen tillgodosett församlingens och boställshafvarens rätt i fråga om dispositionen af skogsafkastningen vid de ecklesiastika boställena, och ehuru utskottet fann förordningen i flera andra afseenden mindre fördelaktig för församlingens och boställshafvarens intressen, fann sig likväl utskottet icke kunna tillstyrka motionen, då frågan om förändring af 1894 års förordning i det af mig angifna syfte redan kunde anses utgöra föremål för utredning. Enligt utskottets förmenande skulle nemligen den utaf Kongl. Maj:t den 22 oktober 1897 tillsatta komité, som benämnes prestlöneregleringskomitén, få anledning att upptaga jemväl denna fråga till bedömande och pröfning.

Vid frågans behandling i kamrarne visade sig Andra Kammaren ha en annan uppfattning än lagutskottet, i det att denna kammare biföll motionen, hvaremot Första Kammaren biföll utskottets förslag, hvilket hade till följd, att frågan förklarades vara förfallen vid förra årets riksdag.

Emellertid lärer det på goda grunder kunna ifrågasättas, huruvida komitén eger befogenhet att upptaga frågan. Och under alla omständigheter skulle det helt säkert vara nyttigt, att denna viktiga fråga icke fölle i glömska, hvilket lätt kan hända, om Riksdagen icke påminner vederbörande om densamma.

Vid debatten i Andra Kammaren förra årets riksdag förklarade en af kammarens ledamöter, som var och fortfarande är ledamot såväl af lagutskottet som af prestlöneregleringskomitén, att de ecklesiastika boställsskogarnes ursprung och natur, deras kamerala egenskaper vore en fråga, som läge vid sidan af komiténs uppdrag och därför icke kunde blifva föremål för någon utredning från komiténs sida.

Då emellertid ingen lärer vilja förneka, att en dylik utredning vore nödvändig, om man eljest skall blifva i stånd att beräkna de tillgångar, som finnas tillgängliga för de omreglerade lönerna, borde komitén utrustas med befogenhet att verkställa en dylik utredning, på det att ett blifvande förslag måtte hvila på så säker grund som möjligt.

Med hänvisning jemväl till förra årets motion får jag därför hemställa,

att Riksdagen ville besluta att i skrifvelse anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t gifva den under den 22 oktober 1897 tillsatta prestlöneregleringskomitén i uppdrag att jemväl utreda frågan om de ecklesiastika boställsskogarnes ursprung och natur samt föreslå de förändringar i 1894 års skogsförordning, som genom denna utredning och i öfrigt kunna anses vara erforderliga, för att förordningen skall fullt öfverensstämma med löne-regleringslagen af 1862 och särskildt med föreskrifterna i denna lags 9 § 1 och 2 mom.

Stockholm den 25 januari 1901.

Oswald Emthén.

Instämna:

W. Styrlander.

A. Sundblad.